

f. Ex. at gaae i Skole, saa ville dog Forholdene for Embedsmændenes Børn være saaledes, at de endda ikke til denne Tid vilde kunne begynde at fortjene Noget til deres Livs Ophold. Vi maae jo nemlig erindre, at ved Invalideloven blev det udtalt som en Grundsætning, at man ikke skulde tage Hensyn til, hvad der kunde gjælde for enkelte af de Personer, som den kom til at angaae, men at man skulde tage Hensyn til, hvad der kunde komme til at gjælde for det store Fleertal, og man erkjendte da under Invalidelovens Behandling, at det store Fleertal af de Mænd, som vilde kunne komme til at nyde Godt af Invalideloven, vilde være Folk, som henhørte til Landbobefolkningen, og at man altsaa burde stille den Belønning, som blev givet dem efter Forholdene, som de i Almindelighed ere paa Landet. Det samme Hensyn maa man altsaa ogsaa tage her ved denne Leilighed, og her viser da allerede blot et flygtigt Blik paa Embedsmændene, at de i Reglen ere stillede saaledes, at deres Børn ikke ville blive og ikke ville kunne blive Arbeidere paa Landet (Jespersen: Hvorfor ikke?) — fordi den største Deel af Embedsmændene ere bosatte i Byerne, og ere bosatte der under saadanne Forhold, at man kun vanskeligt vil kunne tænke sig en saadan Overgang at finde Sted; det vilde være unaturligt og urimeligt efter Alt, hvad her har været Skik og Brug i Landet, og hvad man kan forudsætte vil blive Skik og

Brug i den nærmeste Fremtid, at saadanne Folks Børn fra Kjøbstæderne gaae ud i den Alder paa Landet og tage Tjeneste, for at opdrages til at blive Arbeidere der (J. A. Hansen: Men Gaandværkere); ja, derfor maa man tænke sig, at Embedsmænds Børn væsentlig maae overgives til de Beskæftigelser, som kunne trives og i Almindelighed findes paa de Steder, hvor de ere, og nu troer jeg dog, at naar man vil indrømme det, som jeg for min Part finder saare naturligt, at endeel af Embedsmændene, og navnlig af dem, hvis Forhold og oconomiske Omstændigheder drive dem dertil, ville sætte deres Børn til de Beskæftigelser, som ere mindre kostbare, idet endeel af dem, siger jeg, vil komme til Gaandværker og Kunstner, saa maa man paa den anden Side ogsaa indrømme dette, at et ungt Menneſte, som bliver sat i Lære, kan i Reglen i de fleste Gaandteringer i de første Aar, han er i Lære, ikke bidrage til sin egen Underholdning. Han bliver der holdt af sine Forældre eller sine Baarørende eller hvem, der kan sørge for ham, og disse maae betale Omkostningerne i hans Læretid, og derfor synes mig, at man, uden at behøve at gaae ud fra den Forudsætning, at Embedsmænds Børn nødvendigviis ogsaa skulde blive Embedsmænd iglen, en Forudsætning, som en æret Rigsdagsmand gjorde igaar, kan finde det billigt, at man indrømmer dem Understøttelse nogle Aar længere end efter den i Invalideloven vedtagne Bestemmelse.